

נדרים יט

משנה בטהרות - ספק נזירות להקל! ר' אליעזר	משנתינו - סתם נדרים להחמיר רבנן	ר' זירא
ר' אליעזר אומר: לא הקדיש את הכוי ממונו לא מעייל לספיקא, גופיה כל שכן דלא מעייל לספיקא	המקדיש חייתו ובהמתו - הקדיש את הכוי - ממונו מעייל לספיקא, גופיה נמי מעייל	
ר' יהודה הריני נזיר אם יש בכרי הזה מאה כור, והלך ומצאו שנגנב או שאבד - רבי יהודה מתיר	ר' שמעון ורבי שמעון אוסר	

משנה מסכת טהרות פרק ד משנה יב

ספק נזירות מותר ספק בכורות אחד בכורי אדם ואחד בכורי בהמה בין טמאה בין טהורה שהמוציא מחבירו עליו הראיה:

קושי על ר' זירא: אמר ליה אביי: במאי אוקימתא לספק נזירות להקל? כרבי אליעזר, אימא סיפא: **ספק בכורות, אחד בכורי אדם ואחד בכורי בהמה, בין טמאה בין טהורה - המוציא מחבירו עליו הראיה, ותני עלה: ואסורים בגיזה ועבודה!**
תירוץ: אמר ליה: אמאי קא מדמית קדושה הבאה מאליה לקדושה הבאה בידי אדם?

עוד קושי על ר' זירא: אלא אי קשיא הא קשיא: **ספק משקין ליטמא - טמא, לטמא אחרים - טהור, דברי ר' מאיר, וכן היה ר' אלעזר אומר כדבריו**
ר"א אומר: אין טומאה למשקין כל עיקר, תדע, שהרי העיד יוסי בן יועזר איש צרידה על איל קמצא דכן ועל משקין בית מטבחיא דכן
הניחא לשמואל דאמר דכן מלטמא אחרים אבל טומאת עצמן יש בהן – שפיר כי אז זה מדאורייתא אלא לרב דאמר דכן ממש מאי איכא למימר? – אם טומאת משקין מדרבנן, ומחמירים בספיקו **ספק משקין ליטמא – טמא**, איך מקילים בנזירות שמדאורייתא?

קושי על שיוך ספק נזירות להקל לר' יהודה: ורמי דרבי יהודה אדרבי יהודה, מי א"ר יהודה לא מעייל איניש נפשיה לספיקא? ורמינהי, **רבי יהודה אומר: סתם תרומה ביהודה אסורה, ובגליל - מותרת, שאין אנשי הגליל מכירין את תרומת הלשכה; טעמא דאין מכירין, הא מכירין - אסורין!**